

Provst Tønnesen lige alvorlig og i afvisende Tone. „For Resten er der et gammelt Ord, der siger, at man skal vogte sig for at kaste Barnet bort med Badevandet ... og det kunde man maaske i vore Dage have godt af at indprente sig. Jeg tilstaar ærligt, at jeg er og i hele mit Liv har været konservativ, og at jeg aldeles ikke formaar at hylde de moderne Renskuringsprinciper. Naar man bestandig lever for aabne Vinduer og Døre, risikerer man altfor let at faa Huset oversvømmet af Eksistenser, der har deres rette Hjem paa Gaden; og det kan dog vist næppe benægtes, at der i de senere Aar er dukket Personer op i vort offentlige Liv, ja at hele Lag af Befolkningen er kommen til at spille en Rolle, som næppe vil blive Landet hverken til Ære eller Gavn. Naar Dannelse og Kundskaber ikke længer betragtes som nødvendigt for Virksomhed i det offentliges Tjeneste — men næsten anses for et Onde; naar enhver Haandværkssvend eller Tjenestekarl skal have lige saa megen Indflydelse paa Rigets Styrelse som en Mand, der har anvendt hele sit Liv paa at udvikle sine Aandsevner og berige sin Erfaring, vil det snart gaa tilbage for et Folk, baade aandeligt og materielt — derpaa viser Historien tilstrækkeligt mange Eksempler.“